

РЕШЕНИЕ

№ 19100

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **478** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с

Образувано е по жалба на „Папини Дизайн“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Заповед № САГ25-РА54-169/09.12.2025 г. на главния архитект на Столична община.

В жалбата се правят оплаквания срещу извод на органа, че жалбоподателят не удостоверява качеството си на лице по смисъла на чл. 24, ал. 2 НПОРИМАЕРТСО. Поддържа за подадени всички документи за издаване на разрешение. Счита, че заповедта не е мотивирана, тъй като не е ясно коя норма е нарушена, в какво се състои несъответствието и защо приетите документи не са приети за достатъчни. Поддържа за неправилно прилагане на чл. 57а ЗУТ, тъй като същата се отнася за премахване на незаконно поставени обекти, а не до отказ за издаване на разрешение. Допълнително изразява становище за нарушение на принципа за съразмерност по чл. 6 АПК.

Ответната страна – главният архитект на Столична община изразява становище за неоснователност на жалбата.

След като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

В полза на „Папини Дизайн“ ЕООД е издадено Разрешение № 166/08.07.2015 г. за поставяне на рекламен елемент с едностранна рекламна площ 12 кв.м., намиращ се в УПИ VI-1715, кв. 150, м. „Студентски град“ по плана на [населено място].

Подадено е заявление рег. № САГ25-АХ00-366/24.06.2025 г. от „Папини Дизайн“ ЕООД, с което поискано подновяване на разрешението за поставяне на Билборд – рекламен елемент 12 кв. м.

Към заявлението са приложени разрешение за поставяне № 166/08.07.2015 г., договор за наем за

ползване на част от ПИ с идентификатор 68134.1605.1715 по КККР, декларация от 23.06.2025 г., проектна документация, обяснителна записка и конструктивно становище, изготвено от лице, упражняващо технически контрол.

Със заявление от 14.08.2025 г. е представен допълнителен документ, а именно геодезическо заснемане от м. август 2025 г.

По преписката е налична одобрена схема за поставяне на рекламни съоръжения в УПИ VI-1715 в [населено място] (на ъгъла на [улица]и [улица]). Същата е одобрена с протокол № ЕС-Д-46/25.06.2015 г., видно от поставения печат на Направление „Архитектура и градоустройство“ на Столична община.

Последвало е издаване на оспорената Заповед № САГ25-РА54-169/09.12.2025 г. на главния архитект на Столична община, с която е отказано издаване на ново разрешение за поставяне на рекламен елемент с едностранна рекламна площ 12 кв.м., намиращ се в ПИ с идентификатор 68134.1605.1715 по КККР, съставляващ УПИ VI-1715, кв. 150, м. „Студентски град“ по плана на [населено място].

Органът е обсъдил представените от жалбоподателя документи и е приел, че заявлението е подадено в срока по чл. 30, ал. 5 от НПОРИМАЕРТСО, но заявителят не е заинтересовано лице по смисъла на чл. 24, ал. 2 от НПОРИМАЕРТСО. От представеното геодезическо заснемане е направен извод, че рекламният елемент е поставен в противоречие с одобрената схема за поставяне. Отказът е мотивиран с това, че на основание чл. 57а ЗУТ обектите по чл. 56, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗУТ се премахват, когато са поставени без одобрена схема, когато такава се изисква или в противоречие със схемата и/или издаденото разрешение. Направен е извод за премахване на рекламния елемент и по тази причина е отказано издаването на ново разрешение.

По делото е прието заключение на съдебно – техническа експертиза, която се кредитора от съда, тъй като е обосновано, непротиворечащо и логично.

От заключението става ясно, че посоченото място на рекламния елемент, отразено в геодезическо заснемане от м. август 2025 г., не съответства на мястото, посочено в одобрената схема за поставяне от 25.06.2026 г.

От заключението става ясно още, че част от реалното съоръжение попада на тротоара по [улица], което се подкрепя и от геодезическото заснемане, представено от жалбоподателя. Установява се още, че непосредствено до мястото за рекламно съоръжение, предвидено в одобрената схема, е разположено дърво (дъб).

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от активно легитимирано лице, адресат на акта и в предвидения от закона срока, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В случая се иска по реда на чл. 30, ал. 5 НПОРИМАЕРТСО издаване на ново разрешение за поставяне на рекламно съоръжение, каквото е необходимо след изтичане на срока на първоначално издаденото разрешение. Според чл. 26, ал. 1 НПОРИМАЕРТСО разрешение за поставяне в I-ва, II-ра, III-та, IV-та, V-та и VI-та зона се издава от главния архитект на Столична община, а в VII-ма зона - от главния архитект на съответния район, на чиято територия се поставя обекта. Процесният рекламен елемент се намира в V-та зона според Приложение № 2 към чл. 5 от НПОРИМАЕРТСО, който извод се подкрепя и от първоначалното разрешение № 166/08.07.2015

г., където в горния десен ъгъл е отразена тази зона. В този смисъл отказът е издаден от компетентен орган и не е налице порок по чл. 146, т. 1 АПК.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви и разпоредителна част, от които може да се изведе волята на органа при постановяване на отказа.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй са събрани всички документи за установяване на релевантните факти по случая. Дадена е и възможност на жалбоподателя да представи необходимите документи, необходими за издаване на исканото разрешение.

Не са допуснати нарушения на материалния закон.

Съгласно чл. 57, ал. 1 ЗУТ върху недвижими имоти могат да се поставят рекламни, информационни и монументално - декоративни елементи въз основа на разрешение за поставяне, издадено по ред, установен с наредба на общинския съвет по чл. 13а или по ал. 56, ал. 2 ЗУТ.

Издаването на разрешение за поставяне на рекламни елементи е регламентирано в Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално - декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (НПОРИМАЕРТСО).

Според чл. 30, ал. 5 НПОРИМАЕРТСО лицето по чл. 24, ал. 2 може да поиска ново разрешение за поставяне на същото място, за същия обект в случаите, в които то отговаря на нормативните изисквания за това, в 6-месечен срок преди изтичане на срока на първоначалното разрешение за поставяне. Към заявлението се прилага декларация по образец съгласно Приложение № 4а, че не са настъпили промени в основанията за издаване на разрешението, документи, доказващи експлоатационната годност на обекта, като конструктивно становище, подписано и подпечатано от инженер-конструктор с пълна проектантска правоспособност, при необходимост придружено от протоколи за изпитания за експлоатационната годност на материала, което удостоверява носимоспособността и състоянието на конструкцията спрямо проектните и характеристики за съответния обект. Към заявлението се прилагат протоколи за изпитания на инсталациите, които доказват правилното им и безопасно функциониране спрямо нормите и проектните характеристики, ако такива са одобрени за съответния обект. В тези случаи не се представя нова документация по чл. 28 от НПОРИМАЕРТСО.

Със заявлението на жалбоподателя е направено искане по реда на чл. 30, ал. 5 НПОРИМАЕРТСО за издаване на ново разрешение за поставяне на рекламно съоръжение, каквото е необходимо след изтичане на срока на първоначално издаденото разрешение. В обсъжданата норма е предвиден облекчен ред за издаване на разрешение, тъй като не се изискват документите по чл. 28 от НПОРИМАЕРТСО, но във всички случаи се касае за издаване на ново разрешение за поставяне на рекламен елемент, а не за продължаване срока на съществуващо разрешение.

Разпоредбата на чл. 30, ал. 5 НПОРИМАЕРТСО изрично регламентира изискване обектът, за който се иска издаване на ново разрешение, да отговаря на нормативните изисквания.

В чл. 3, ал. 1 НПОРИМАЕРТСО регламентира изискването, според което разрешения за поставяне на преместваеми обекти, рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи и елементи на градско обзавеждане се издават въз основа на схеми за поставяне и проектна документация, одобрени от главния архитект на СО.

Според чл. 18, ал. 1 НПОРИМАЕРТСО за поставяне върху държавни и общински имоти на преместваеми обекти, рекламни, информационни и монументално-декоративни елементи и елементи на градско обзавеждане, се одобряват схеми. Според чл. 18, ал. 2, т. 1 НПОРИМАЕРТСО със схемите за поставяне се определя местоположението на рекламните елементи. Съгласно чл. 23, ал. 1 НПОРИМАЕРТСО схемата за поставяне на преместваем обект или на рекламен елемент в имоти - частна собственост на физически или юридически лица,

определя пространственото му разположение в поземления имот и неговия вид, тип, размер и предназначение.

Нормата на чл. 3, ал. 1 НПОРИМАЕРТСО води до извод, че местоположението на рекламния елемент следва да отговоря на одобрените схеми за поставяне по чл. 18, ал. 1 и чл. 23, ал. 1 НПОРИМАЕРТСО. В случая част от рекламното съоръжение попада в имот – частна собственост, а друга негова част, макар и с малка площ, е разположена над съществуващ тротоар. И в двата случая според чл. 3, ал. 1 НПОРИМАЕРТСО е необходимо обсъжданият рекламен елемент да отговоря на схемите за поставяне, което е въведено като нормативно изискване за издаване на разрешение.

Горният извод може да се изведе и от нормата на чл. 57а, ал. 1 ЗУТ (макар и отнасяща се за друго вид производство - премахване на рекламни елементи по чл. 57, ал. 1 ЗУТ), но имплицитно съдържа изискване рекламните елементи да отговорят на одобрената схема за разположение. Именно по тези съображения органът е посочил нормата на чл. 57, ал. 1 ЗУТ, а не защото осъществява правомощия по премахване на рекламен елемент.

В случая местоположението на рекламното съоръжение, предмет на заявлението, не отговоря на изискванията за местоположение по одобрената схема за поставяне на такива елементи, поради което същият не отговоря на изискването на чл. 3, ал. 1 НПОРИМАЕРТСО. По тези съображения са правилни изводите на органа за несъответствие с одобрената схема, което е основание за отказ за издаване на ново разрешение.

Не води до друг извод обстоятелството, че вече е било издадено разрешение (с изтекъл срок) за поставяне на това място, доколкото същото е от значение за липсата на необходимост за представяне на документи по чл. 28 НПОРИМАЕРТСО, но не ограничава преценката дали обектът отговоря на нормативните изисквания по чл. 3, ал. 1 НПОРИМАЕРТСО, а именно преценка за съответствие на местонахожението на рекламния елемент с одобрената схема за разположение.

Вярно, че органът погрешно сочи, че жалбоподателят не е лице по чл. 24, ал. 2 НПОРИМАЕРТСО, но това е ирелевантно, доколкото отказът е мотивиран с друго обстоятелство - местоположението на рекламния елемент не съответства с одобрената схема.

Не се възприемат възраженията за нарушение на принципа за съразмерност по чл. 6 АПК, тъй като изискването за съответствие с нормативните изисквания е свързано с осигуряване спазването на устройствените и строителите правила за безопасност на рекламните елементи и осъществяването на рекламната дейност по начин, който да допринесе за формиране на благоприятна жизнена среда и добър естетически облик на населените места в Столична община – арг. чл. 1, ал. 4 НПОРИМАЕРТСО. В този смисъл не може да се обоснове извод, че с отказа се засягат права, които са в по – голяма степен от преследваните цели, регламентирани в чл. 1, ал. 4 НПОРИМАЕРТСО.

Горното налага извод за неоснователност на жалбата срещу оспорваната заповед, поради което на чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК следва да се отхвърли оспорването.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноски, които са в размер на 102,26 евро за юрисконсултско възнаграждение, което е минималният размер, съответстващ на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Папини Дизайн“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Заповед № САГ25-РА54-169/09.12.2025 г. на главния архитект на Столична община

ОСЪЖДА „Папини Дизайн“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати Столична община сумата в размер на 102,26 евро, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: